GENEL-İŞ
15 HAZİRAN 1977
SAYI: 292

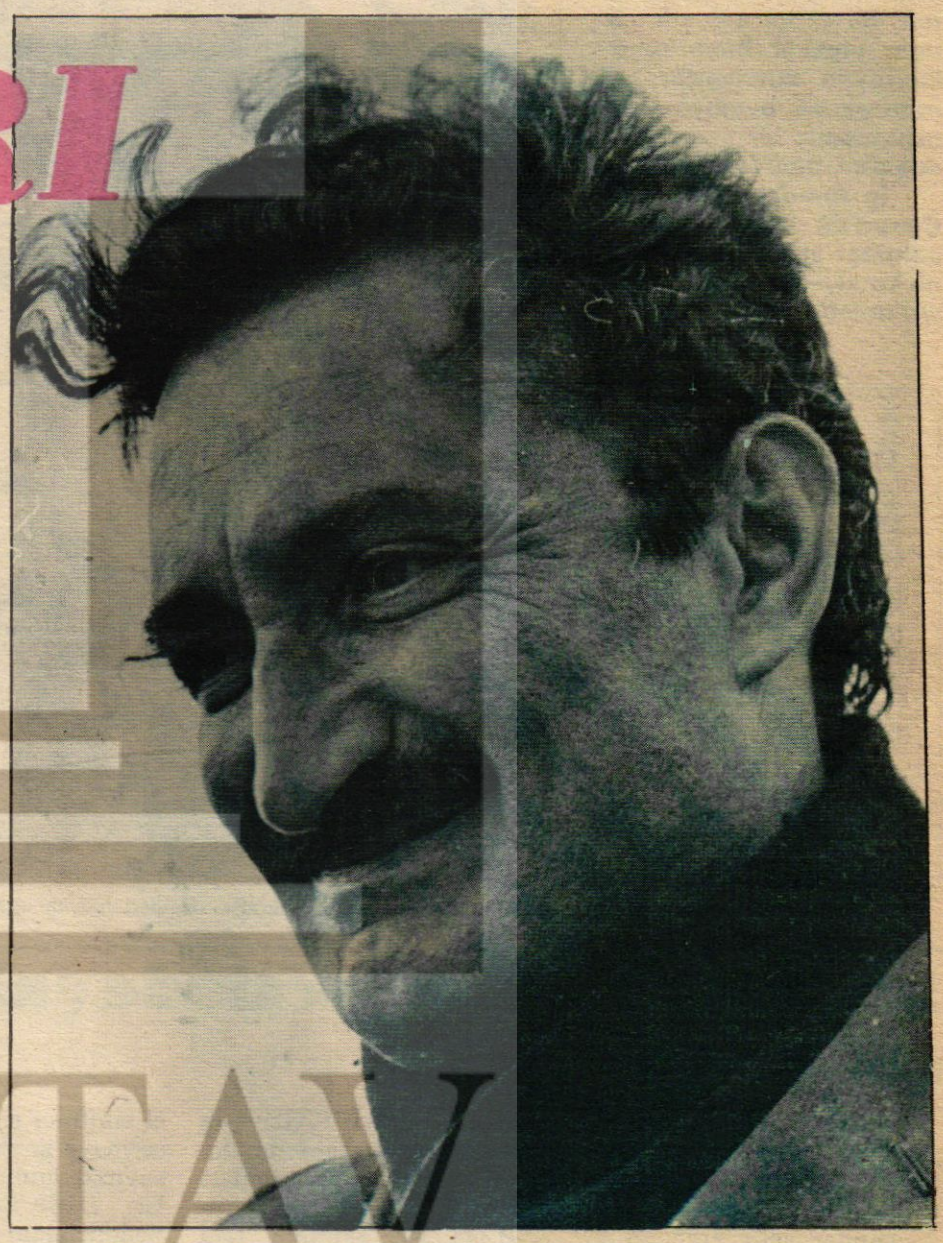
EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

YÜCEL YAMAN
KÜTÜPHANESİ

MC YIKILDI

YAŞASIN HALK İKTİDARI

5 Haziran 1977 Pazar günü emekçi halkımız demokrasiyi yaşatmak, MC'yi yıkmak için, sabahın erken saatlerinde akın etmeye başladı sandık başına. Evinin kapısını dışarıdan kapatan her emekçi seçmen, sandık başına biran önce varmak için sabırsızlanıyor, sandık başlarında kuyruklar oluşturuyordu. Büyük bir coşku ile oyunu kullananlar derin bir nefes alıyordu, bazılarının gözlerine baksanız, "Artık ölsem de gam yemem" der gibi mutlu olduklarını belli ediyorlardı.

O gün oyların kullanılması akşama dek sürdü. Oyunu kullanan sandıkların açılışında yeniden koştu sandık başına, oylarına sahip çıkmak için.. Ve sonuçlar tek tek gelmeye başladı. Emekçi halkımızın desteği ile sandıklardan CHP çıkmaya başlayınca Şaban'ın TRT'si komandolaştırılan kadrosuyla CHP'nin sağa karşı elde ettiği ezici üstünlüğü gizleme, taraflı sonuç verme yoluna baş vurdu. CHP'nin il ve ilçe örgütlerince sonuçlar halka duyurulurken, TRT tarafından yanıltıcı sonuçlar verilmeye, AP ve MHP'nin büyük oy aldığı sonuçlar üstüste yinelendi. Bu arada TRT'nin bazı personeli yayın biçimini protesto ederek, TRT'den ayrıldı.

Saatler ilerledikçe gelen sonuçlar CHP'nin çok önde olduğunu gösteriyordu. TRT'nin taraflı yayınına kızan halk bu kez CHP'nin önünde toplanarak sonuçları buradan yapılan anonslarla izlemeye başladı. Hele sabahın erken saatlerinde evinden çıkanlar soluğu CHP Genel Merkezinde alıyor ve iktidara giden CHP'yi Genel Başkan Sayın Bülent Ecevit'i avuçları kızarıncaya kadar alkışlıyor, sesi kısılıncaya kadar, "Başbakan Ecevit", "Halkçı Ecevit", "Şaban Kümese" gibi sloganlar atıyordu.

Süre biraz daha ilerleyince, üç yıl kadar süren MC hükümeti, iktidarsızlığı döneminde özgürlüğe susamış emekçi halkımız caddelere, sokaklara yayılarak demokrasi savaşımındaki başarılarını kutluyor, zafer işaretleri dağıtıyorlardı çevreye. Türkiye bir başkaydı 6 Haziranda. Ankara bir başkaydı 6 Haziranda. Evler, işyerleri altıoklu CHP bayrakları, Ecevit posterleri ile süsleniyordu.

Kadınlar, kızlar, delikanlılar, yediden yetmişe tüm emekçiler mutluluklarını dillendiriyor, özlemlerini gideriyorlardı. Davullar, zurnalar eşliğinde halaylar çekiliyor, marşlar söyleniyordu. Kalabalık bir konvoy Farabi sokaktaki CHP Genel Merkezinden Atatürk Bulvarını izleyerek Sıhhiye Alanı'na kadar yürüyor ve geldiği yere dönüyordu. Trafik tıkanıyor, halk sevincini açıkça belli ediyordu. Sanki bir bayram vardı. Evet kurtuluş bayramı. MC'nin yıkılışını kutluyordu onbinler....

MC yıkılmıştı. Ölüm sessizliği sarmıştı MC'yi. Ne bir ses, ne bir nefes.. Sermaye, tokatı yemişti bu kez. Halkın iktidarı konuşuluyordu her yerde. Belki de hayatta ilk kez karşılaşanlar, büyük bir sevinçle kucaklaşıyor, halk iktidarını kutluyorlardı.

666 B'yi kutluyorlardı...

ECEVİT HÜKÜMETİ KURMAKLA GÖREVLENDİRİLDİ

5 Haziran seçimlerinden sonra da 1973 genel seçimlerinden sonra olduğu gibi, hiçbir parti tek başına iktidar olamamıştır. Ancak bu seçimlerde CHP oylarını büyük oranda artırarak, en büyük parti olma durumunu sağlamlaştırmıştır.

Seçim sonuçlarının açıklanmasından sonra işbaşındaki MC hükümeti istifa etmiş ve yeni hükümeti kurma görevi Cumhurbaşkanımız Fahri Korutürk tarafından CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'e verilmiştir. Korutürk'ün Ecevit ile 14 haziran günü Çankaya'da yaptıkları görüşme bir saat 15 dakika sürmüştür. Bu görüşmede tarafların Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı sorunlar üzerinde, görüş birliğine vardıkları öğrenilmiştir.

Korutürk, erken seçimi gerektirmiş iç ve dış ağır sorunlarına çözüm bulacak, Atatürk ilkelerine bağlı kalacak, huzur ve kardeşlik havasını, milli birlik ve beraberliği sağlayacak bir hükümet kurulmasını istemektedir.Korutürk'ün, Atatürk ilkeleri ile MSP'yi, huzur ve kardeşlik havası ile MHP'yi kastettiğini, bu iki partinin kurulacak hükümetlerde yer almamasını tercih ettiğini belirttiği anlaşılmaktadır. Korutürk'ün, Ecevit'e yazısında teamülün dışına çıkarak hükümet kurulması yolunda istediği hükümet tipini tanımladığını, bu modele en çok CHP'nin tek başına kuracağı hükümetin benzediğini ima ettiği de anlaşılmaktadır. Siyasi gözlemcilere göre, bu durumda Korutürk'ün CHP'nin tek başına kuracağı hükümete yeşil ışık yaktığı belirtilmektedir.

Ecevit Cumhurbaşkanı ile yaptığı görüşmeden sonra yaptığı açıklamada, "Bugünkü koşullar altında en etkin tedbirleri tek başına bir CHP hükümetinin alacağını" belirtmiştir.

CUMHURBAŞKANININ ECEVİT'İ HÜKÜMETİ KURMAKLA GÖREVLENDİRDİĞİ MEKTUP

5 Haziran 1977 tarihinde yapılmış olan genel seçimler sonucunda teşekkül eden yeni Millet Meclisi'nin 13 haziran 1977 tarihinde toplanması üzerine hükümet istifa etmiş ve istifası kabul olunmuştur. Yeni Bakanlar Kurulu'nun TBMM'deki üye sayısı en çok olan CHP'nin Genel Başkanı olarak tarafınızdan teşkili, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 102'nci maddesi gereğince uygun görülmüştür. Yurdumuzun erken seçimleri gerektirmiş olan iç ve dış ağır sorunlarına çözüm yolu bulacak, Atatürk ilkelerine ve anayasamızda tanımlanan esasları titizlikle koruyarak, memleketimizin muhtaç bulunduğu huzuru ve kardeşlik havasını, milli birlik ve beraberliği her türlü dar particilik anlayaşı üstünde bir görüşle sağlayacak bir hükümet kurmak için çaba göstereceğinize güvenmekteyim. Bakanların seçilmesini ve atamaları yapılmak üzere isimlerinin bildirilmesini rica ederim.

Fahri Korutürk
Cumhurbaşkanı

EĞİTİM SEMİNERLERİ YAPILDI

Doğu Karadeniz Bölgesi Eğitim seminerleri tamamlandı. Sendikamız Eğitim-Araştırma ve Sosyal İlişkiler Dairesinin 1977 yılı içinde planladığı eğitim seminerleri Doğu Karadeniz şubelerimizde yapılmaş olup, üyelerimizin seminerlerde başarılı bir sınav verdikleri görülmüştür.

Kitle ve sınıf sendikacılığının ilkelerini benimseyen DİSK'in, sömürüden kurtulmak için verdiği mücadelenin bilinçli saflarını oluşturmaya kararlı üyelerimiz bir kez daha teorik öğretilerle donanıp, birlik ve dayanışma içinde olduklarını göstermişlerdir. Bilinç düzeylerini geliştirerek, devrimci mücadelelerinin siyasal boyutlarını kavrayan kursiyerler, sömürüye ve baskıya karşı çelikleşmiş bir yumruk olduklarını belirtmişlerdir.

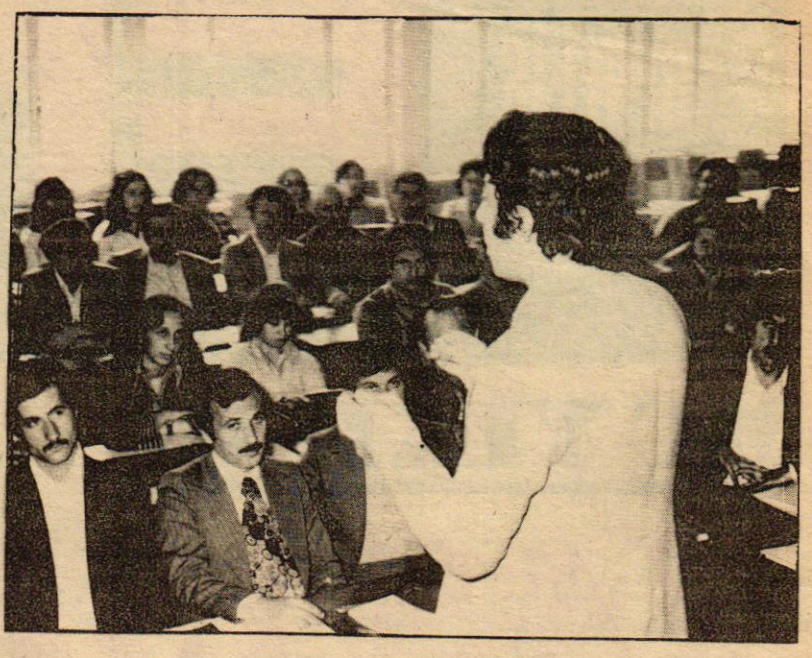
İç Anadolu kesiminde Çorum'da da üç gün süren seminer yapılmış ve başarılı kursiyerlere sertifikaları verilmiştir.

Seminerlere;
22-23-24 Mayıs günleri Trabzon'da 75 kursiyer,
25 Mayıs günü Rize'de 50 kursiyer,
26-27 Mayıs günleri Giresun'da 75 kursiyer ve
30-31 Mayıs 1 Haziran günleri Çorum'da 74 kursiyer katılmışlardır.

Tarihlerinde iki ve üçer gün olmak üzere yapılar seminerlerde Eğitim uzmanımız Atok Durgunay, Prof. Dr. Cahit Talas, Doç. Dr. Alpaslan Işıklı, Doç. Dr. Metin Kazancı, As.Dr. Alaaddin Şenel ve As.Dr. Salih Ak Dersler vermişlerdir.

Rize seminerini izleyen kursiyerler...

Doç. Dr. Metin Kazancı'yı Trabzon seminerinde izleyen kursiyerlerden bir grup

Çorum Semineri 30-31 Mayıs 1 Haziran'da yapıldı. Fotoğrafta semineri izleyen üyelerimiz görülüyor.

Giresun seminerine katılan işçiler, seminer sırasında.

Seminerde ders veren Eğitim Uzmanımız Atak Durgunay.

Narlıdere Belediyesinde çalışan işçiler çatımız altında...

İzmir, Narlıdere Belediyesinde çalışan 120 işçi, üyesi bulundukları Türk-İş'e bağlı Türkiye Genel-İş Sendikasından noter aracılığı ile istifa derek sendikamıza katılmışlardır.

Narlıdere Belediyesinde çalışan işçiler DİSK Genel-İş e katılma gerekçelerinde, daha önce üyesi bulundukları Türk-İş'e bağlı Türkiye Genel-İş'in işçi sınıfına ters düştüklerini, göstermişlerdir. Türkiye Genel-İş'in işçi sorunlarıyla ilgilenmediğini, işçi sınıfının çıkarlarını değil, sermaye sınıfının çıkarlarını savunduğunu belirten işçiler, DİSK'in ve Genel-İş Sendikasının kuruluşundan beri işçi sınıfının savunuculuğunu bilinçli bir biçimde sürdürdüklerini, ekonomik, sosyal ve siyasal alanda işçiden yana dürüst bir politika izledikleri için DİSK Genel-İş Sendikasına üye olduklarını açıklamışlardır.

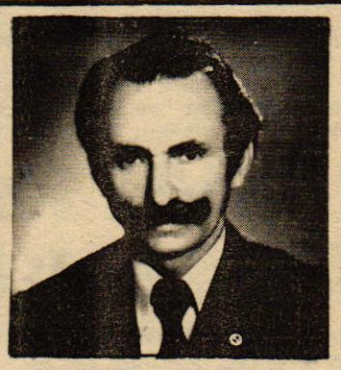
Narlıdere Belediyesinde çalışan işçilerin sendikamıza katılışları sırasında bir açıklama yapan İzmir 2 No'lu Şube Başkanımız Nuri Boğakaptan şunları söylemiştir:

"Narlıdere Belediyesinde çalışan işçiler adına derhal İŞKOLU düzeyinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başlayacağız. Bu sözleşme ile işçilerin Türkiye Genel-İş e üye oldukları süre içinde yitirdiklerini telafi edeceğiz. Her geçen gün daha da güçlenen Genel-İş Sendikası, artık işkolu kapsamına giren işçilerin tümünü bünyesinde toplayacaktır.

Daha sonra işçilerle bir toplantı yapan Şube Başkanı Nuri Boğakaptan, işçilerin sorunlarını belirlemiş, istemlerinin tümünün toplu iş sözleşmesinde yer alacağını söylemiştir.

Narlıdere belediyesinde çalışan işçiler sendikamıza katıldıktan sonra şube başkanımız Nuri Boğakaptan'la

ENVER DEMİR'İ YİTİRDİK

Sendikamız Ankara 4. No'lu Kapı ve Kalorifer İşçileri Şube Sekreteri Enver Demir'i 7 Haziran 1977 Salı günü yitirdik.

Demir, yakalandığı hastalıktan tüm çabalara karşın kurtarılamadı ve aramızdan ayrıldı. Barsak kanseri olarak teşhis edilen hastalığı sonucu yitirdiğimiz Enver Demir'i, işçi sınıfımızın savaşımında verdiği mücadeledan ötürü her zaman anacağız.

Çevresinde ve çalışma arkadaşları arasında dürüstlüğü, efendiliği ve görevine bağlılığı ile tanınan Demir'in ölüm haberi büyük üzüntü yaratmıştır.

GENEL-İŞ EMEK, Demir'e rahmet, kederli ailesi ile yakınlarına ve çalışma arkadaşlarına başsağlığı diler.

40 BİN İŞÇİ TEKELCİ SERMAYE ÖRGÜTÜ MESS'E KARŞI GREVDE

Uzun bir süreden beri, T. Maden-İş Sendikası ile Madeni Eşya İşverenlerinin örgütü MESS arasında sürdürülmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinden bir sonuç alınamaması üzerine T. Maden-İş Sendikası 30.5.1977 günü saat 14.00'de 31 işyerinde grev uygulamasına geçti.

Kamuoyuna bir açıklama yapan T. Maden-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Şinasi KAYA işverenler sendikası MESS ile uyuşmazlık konusunun, 30.5.1977 günü saat 10.00'da ihtilafa bir çözüm bulmak amacı ile son bir kez daha görüşüldüğünü fakat anlaşmaya varılamaması üzerine fiilen grev uygulamasına geçildiğini belirtti.

MESS'İN POLİTİK SALDIRISI SONUÇ VERMEYECEK

Türkiye Maden-İş Sendikasına bağlı 31 işyerinde grev başladı. Madeni eşya işverenlerinin örgütü MESS işçi sınıfımızın demokratik hak ve özgürlüklerine, kazanılmış haklarına göz dikti.

İşçi sınıfımızın DİSK çatısı altında gelişip güçlenen sendikal savaşımını DGM'lerler, yasadışı uygulamalarla kiralık katillerle, faşist sendikalarla engellemeyeceğini anlayan tekelci sermaye bu kez açıktan T. Maden-İş Sendikasını hedef seçti.

Amaçları ülkemizin en güçlü en militan ve en örgütlü işçilerinin savaşkan örgütü Maden-İş'i çökertmek.

MC'nin baskı, terör ve katliamlarla başaramadığı işi MESS toplu sözleşmeye oturmayarak ve sendikayı greve zorlayarak başarmaya çalışıyor.

Son bir kaç yıl içinde işçi sınıfımız büyük sınavlar verdi zengin deyimler kazandı. MESS'in bu saldırısından da zaferle çıkılacağından kimsenin kuşkusu olmasın.

T. Maden-İş üyesi işçiler bu haklı savaşımlarında yalnız değillerdir. Tüm işkollarında çalışan işçiler birlik ve dayanışma içinde Maden-İş üyelerinin yanındadır ve işçi sınıfının somut dayanışma örneklerini yakın zamanda gösterecekleridir.

DİSK : "HODRİ MEYDAN" DEDİ

"İşbirlikçi Tekelci sermaye işçi sınıfımızı mücadeleye davet etti. Davetleri kabülümüzdür, HODRİ MEYDAN,

İşçi sınıfının sendikal hareketini yok etmek, büyük mücadeleler sonunda elde edilen ekonomik-Demokratik kazanımların zayıflatılması amacına yönelik MESS'in bu saldırısı başarıya ulaşamıyacaktır.

Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası MESS'in saldırısı sadece MADEN-İŞ Sendikamıza karşı olmayıp, Genelde DİSK'e ve tüm işçi sınıfına karşı yapılan, bir saldırıdır.

MADEN-İŞ'in büyük grevi, işçi hak ve özgürlüklerini yok etmek, DİSK'i parcalamak, ücret artışlarını engellemek isteyen MESS'e ve işbirlikçi Tekelci sermayeye karşı yiğitçe verilen mücadeledir.

DGM'yi ezen işçi sınıfımız MESS'i de ezecektir.

MADEN-İŞ üyesi kırk bin işçinin Tekelci sermayeye karşı vermekte olduğu savaşım ilerici, Demokrat, yurtsever ve tüm halkımızın ortak savaşımıdır.

Bu savaşımın başarıya ulaşabilmesi için DİSK 2. Bölge Temsilciliği bölgesinde bulunan DİSK'e bağlı; Aster-İş, Baysen-İş, Bank-Sen, Besin-İş, Basın-İş, Dev Maden-Sen, Devrimci Toprak-İş Genel-İş, Ges-İş, Gıda-İş, Has-İş, Hürcam-İş, Lastik-İş, Maden-İş, T.P.K.İ.S. Tek-İş, Tekstil, T.İ.S. ve Turuzm-İş Sendikaları Bölge Temsilcileri ve Şube başkanları ile tüm işçiler ve ilerici-Demokrat kuruluşlar: Çağdaş Hukukçular Derneği, İlerici Gençler Derneği (İGD), İlerici Kadınlar Derneği (İKD) Tüm-Der ve T.M.M.O.B.'ye bağlı odalar ve şube yöneticileri ile üyeleri, MADEN-İŞ Sendikası üyesi kırk bin işçinin yiğitçe vermekte oldukları savaşımı maddi ve manevi olarak tüm güçleri ile desteklemek için çalışmalara başlamışlardır.

Sendikalarda ve işyerlerinde bu amaçla komiteler oluşturularak grevin amacı anlatılmakta, sağlanacak yardımlar grevdeki işçilere iletilecektir.

DİSK 2. Bölge Temsilciliğine bağlı; Gaziantep, Mersin, K. Maraş ve Hatay illerde de toplantılar yapılarak çalışmalara başlanılmıştır.

İşçi sınıfımızın vermekte olduğu, BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-BARIŞ-TOPLUMSAL İLERLEME VE SOSYALİZM yolundaki ileri Demokratik düzen savaşımı engellenemiyecektir."

YAŞASIN MADEN-İŞ ve Savaşkan üeleri
YAŞASIN DİSK
YAŞASIN İŞÇİ SINIFIMIZ
DGM'yi ezdik sıra MESS'de

GENEL-İŞ GREVCİLERİN YANINDADIR

DİSK MADEN-İŞ'in MESS'e bağlı 31 işyerinde başlattığı grevler sürerken sendikamız Yürütme Kurulu toplanarak konuyu görüşmüş ve aldığı kararı bir bildiri ile açıklamıştır.

GENEL-İŞ Yürütme Kurulu'nun açıklaması aynen şöyledir:

"MADEN-İŞ'in MESS'e bağlı 31 işyerinde başlattığı grevler Türkiye İşçi Sınıfının, büyük sermaye çevrelerinin çalışan kesimler üzerinde oynadıkları politik oyunları bozma kararının kesin işaretidir.

Son yıllarda ekonomik, toplumsal ve politik egemenliklerini sürdürebilmek için işçiye, emekçiye karşı ülke çapında anti-demokratik baskıyı yoğunlaştıran, ülkenin içinde bulunduğu genel bunalımı kendi çıkarları yönünde sürdürmekten sakınmayan büyük sermaye çevrelerinin sendikal örgütü MESS, halka karşı politik mücadelesini sendikal düzeyde işçi sınıfının en etkili örgütü olan DİSK'e karşı sürdürmek istemektedir.

MADEN-İŞ'in 31 işyerinde başlattığı grevler Türkiye işçi sınıfının faşist sermayeci güçlere karşı durmasız süren mücadelesinin önemli bir parçasıdır. Son çözümlemede çalışan kesimlerin, halkın kendilerini ezerek varlıklarını faşist yöntemlerle sürdürmek isteyen dışa bağımlı tekelci güçlere karşı insanlık onurunu korumasıdır. Halkın faşizme karşı kavgasının bir boyutudur.

5 Haziran seçimlerinin sonuçlarından korkan sermaye çaresiz hırçınlığını MESS'de göstermektedir. İşçi sınıfının seçimler konusundaki kararlılığı MESS'i işçiyle emekçiyle ilişkili her alanda uyuşmazlığa sürüklüyor.. Maden-İş'in yüzbinlerce işçisinin mücadelesi 5 Haziran'da başarıyla yeni boyutlara ulaşacak olan politik mücadelenin bir parçasıdır.

GENEL-İŞ YÜRÜTME KURULU, konuyu bu boyutlarla ele alırken MADEN-İŞ'in haklı devrimci uğraşısında bütün Türkiye İşçi Sınıfının kararlı desteğiyle devrimci başarıya ulaşacağına inancını belirtir. DİSK GENEL-İŞ grevde bulunan 40.000 işçinin demokratik, ekonomik hakları için 120.000 devrimci üyesiyle ve maddi, manevi bütün desteğiyle DİSK MADEN-İŞ'in yanındadır."

YAŞASIN DEMOKRATİK GÜÇLERİN VE İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ,
YAŞASIN YİĞİT DİSK MADEN-İŞ İŞÇİLERİ,
YAŞASIN GREVCİ İŞÇİLER,
YAŞASIN DİSK...

DİSK DÖRT BÖLGEDE DAHA BÖLGE TEMSİLCİLİĞİ KURUYOR

İşçi sınıfımızın DİSK bünyesinde örgütlenme isteği her geçen gün biraz daha artmaktadır. İşçiler yurt düzeyinde DİSK'e bağlı sendikalara katılırken, bu örgütlenmenin daha sağlıklı ve daha disiplinli bir biçimde yapılabilmesi için, DİSK'in yurt düzeyinde organize olması gerekmektedir.

İşte bu durumu göz önünde bulunduran DİSK Yürütme Kurulu dört bölgede daha DİSK Bölge Temsilciliğinin oluşturulmasını kararlaştırmıştır.

DİSK yürütme Kurulunca kabul edilip yürürlüğe konan Bölge Temsilciliği Yönetmeliğine uygun olarak;

BURSA, BİLECİK, ÇANAKKALE ve BALIKESİR illerini içeren, 8. (BURSA) Bölge Temsilciliği Konseyi 3 Temmuz 1977,

DİYARBAKIR, URFA, MARDİN, BİNGÖL, ELAZIĞ, MUŞ, SİİRT, BİTLİS, VAN, ADIYAMAN, MALATYA, TUNCELİ ve HAKKARİ illerini içeren 10. (DİYARBAKIR) Bölge Temsilciliği Konseyi 10 Temmiz 1977,

ESKİŞEHİR, KÜTAHYA, ve AFYON illerini içeren 6. (ESKİŞEHİR) Bölge Temsilciliği Konseyi 10 Temmuz 1977,

KOCAELİ, ADAPAZARI ve BOLU illerini içeren 5. (KOCAELİ) Bölge Temsilciliği Konseyi 17 Temmuz 1977,

KAYSERİ, SİVAS, NİĞDE ve NEVŞEHİR illerini içeren 9. (KAYSERİ) Bölge Temsilciliği Konseyi, 17 Temmuz 1977 tarihlerinde yapılacaktır.

Beko Teknik işyeri Safraköy'de kurulu Beko Teknik işyerinde çalışan işçiler kadın, erkek grevi davul-zurna eşliğinde halaylar çekerek sürdürüyorlar.

İSTANBUL CİHETİ ve İSTANBUL MAKİNA SANAYİ ŞUBELERİ GENEL KURULLARI YAPILIYOR

Sendikamızın Istanbul Ciheti ve İstanbul Makina Sanayi Şubelerinin genel kurulları yapılıyor. Genel kurullarla ilgili çalışmalar tamamlanarak, tüm hazırlıklar bitirilmiştir.

17 Haziran 1977 cuma günü Şehzadebaşı Kızılay Düğün Salonu'nda İstanbul Makina Sanayii Şubesinin genel kurulu yapılacaktır. İstanbul Ciheti Şubemiz genel kurulu da 18 Haziran 1977 cumartesi günü aynı salonda yapılacaktır.

Her iki genel kurulda da işçi sınıfımızın acil sorunları ve 5 Haziran seçimlerindeelde edilen başarıların dillendirileceği, faşizme karşı yeni mücadele yöntemlerinin saptanacağı belirtilmektedir.

ADAPAZARI BELEDİYESİ KÖFTECİ DÜKKANI DEĞİLDİR...

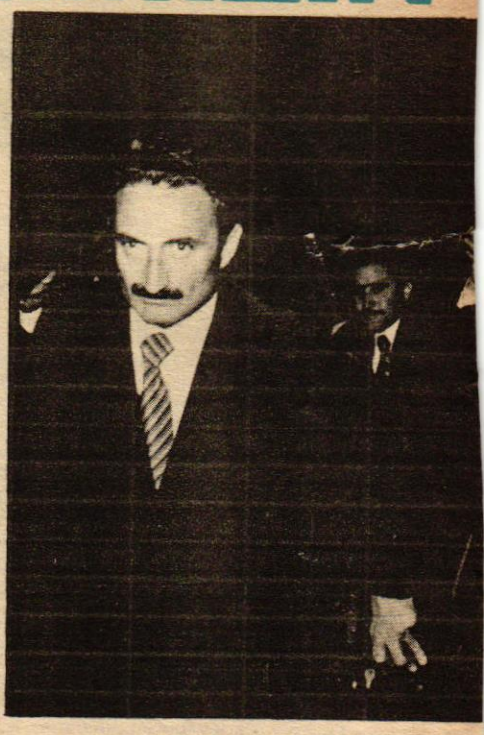
Adapazarı Belediyesinde çalışan üyelerimizin haklarını korumak amacıyla sendikamızın aldığı grev kararına karşı, belediyenin çağdışı yöneticileri 3 Haziran 1977 günü lokavt kararı aldıklarını bildirmişlerdir.

Adapazarı belediyesinin yönetimini köfteci dükkanı yönetimine benzetenler bu kez yanıldılar. Çünkü Adapazarı belediyesi ne köfteci dükkanıdır, ne de kişisel bir çiftliktir.. Adapazarı belediyesi Adapazarlıların ve emekçilerindir.

Çağdışı kalmış düşüncelerle belediye gibi bir kamu kuruluşu yönetilmez, yönetilemez. Yasa dışı uygulamalarla kentlilere hizmet götürülmez. Pek sayın işverenler bu kez sert kayaya çarptılar. Karşılarında işçi sınıfının sert granitlerinden GENEL-İŞ var.

Belediye Başkan Vekili Ali Necdet Güven'in imzasını taşıyan Belediye Encümeni kararında lokavt uygulamasının 30 Haziran günü başlatılacağı belirtilmektedir. Evet. Belediye yönetimini köfteci dükkanı yönetimine benzetenlere HODRİ MEYDAN diyoruz...Siz mi güçlüsünüz, yoksa tüm kentliye hizmet götüren yiğit GENEL-İŞ üyeleri ile Adapazarı'nın emekçi halkı mı? Göreceğiz.

SEÇİMLER EMEKÇİ HALKIMIZIN ZAFERİ İLE SONUÇLANDI

Milletvekilliği genel seçimleriyle ilgili son sonuçlar açıklanırken işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın oyları ile desteklediği CHP'nin seçimlerden zaferle çıktığı görülmüştür.

CHP bu seçimlerde oylarını büyük ölçüde artırmış ve 213 Milletvekili çıkarmıştır. 1973 seçimlerinde Türkiye genelinde aldığı yüzde 33.3 oranındaki oylarla 185 Milletvekilliği kazanan CHP bu seçimlerde oy oranını yüzde 41.4'eykseltme başarısını göstermiş ve milletvekilliği sayısını da 213'e çıkarmıştır.

Partilerin çıkardığı Milletvekili sayısı şöyledir:

CHP : 213 AP : 189 MSP : 24 MHP : 16 CGP : 3 DP : 1 Bağımsızlar : 4

Partiler arasında oy dağılımı da şöyle olmuştur:

Toplam oy sayısı: 21 milyon 225 bin 673 Kullanılan oy sayısı: 15 milyon 390 bin 444 Geçerli oy sayısı: 14 milyon 785 bin 814 CHP: 6 milyon 117 bin 280 oy oranı: Yüzde 41.4 TBP: 58 bin 319 Oy oranı: Yüzde0.4 CGP: 277 bin 059 Oy oranı: Yüzde 1.9 MHP: 942 bin 606 Oy oranı: Yüzde 6.4 AP: 5 milyon 457 bin 649 Oy oranı: Yüzde 36.9 DP: 273 bin 436 Oy oranı: Yüzde 1.8 TİP: 20 bin 638 Oy oranı: Yüzde 0.1 MSP: 1 milyon 271 bin 620 Oy oranı: Yüzde 8.6 Bağımsız: 367 bin 172 Oy oranı: Yüzde 2.5

Seçim sonuçlarından CHP'nin önde olduğu anlaşılınca halk konvoylar oluşturarak, halkın iktidarını kutluyorlardı. Farabi sokaktan yürüyen büyük kalabalık Atatürk Bulvarı üzerinden Sıhhıye'ye kadar yürüyor ve aynı güzergahtan geri dönüyordu....

SOL OYLAR ARTARKEN SAĞ OYLAR GERİLİYOR

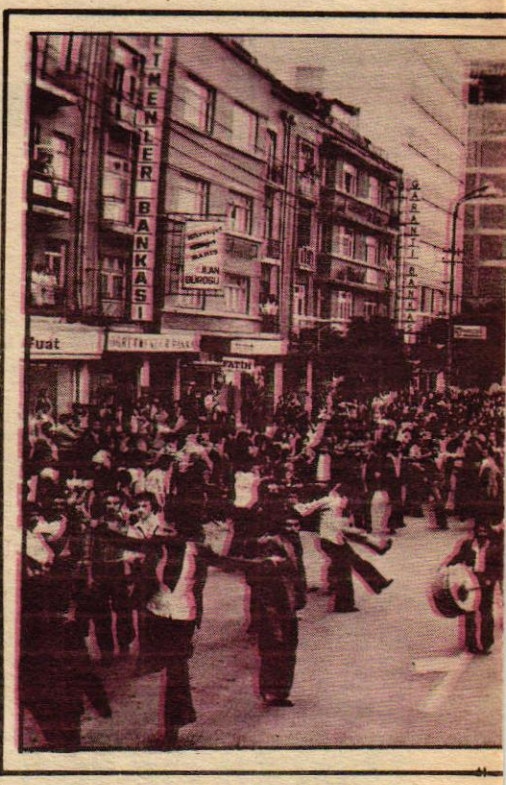
5 Haziran seçimlerinin kesin sonuçlarının belli olmasından sonra ortaya bir gerçek çıkmıştır. Bu siçimlerde CHP'nin AP'ye ve diğer sağ partilere oranla daha kazançlı çıktığı anlaşılmıştır. CHP 1977 seçimlerinde oylarını yüzde 8.1 oranında artırmıştır. CHP-den sonra en çok Milletvekili çıkaran AP'nin oylarında ise 7.1'lik bir artış olmuştur.

Ancak AP oyalarını yüzde 7.1 oranında artırırken, gene sağcıların oylarını bölerek bu artışı sağlamıştır. Oysa CHP sağladığı yüzde 8.1 oranındaki artışı sağın oylarından sağlamıştır. Bu da demek oluyor ki, Türkiye'de sağ oy yitirirken, sol oy kazanıyor.

Seçim sonuçlarını değerlendiren sağcı parti liderlerinden bazıları gerçeklere sırt çevirerek, kuyruklu yalanlarla kendilerini teselli etme yolunu seçiyorlar nedense.. Halbuki 1973 seçimlerinde 185 Milletvekili ile CHP, 1 Milletvekili ile de TBP meclise girmişlerdi. Kısaca sol 186 Milletvekili almıştı. 1973 seçimlerinde. 1977 seçimlerinde ise solun çıkardığı Milletvekili 213'e yükselmiştir. Yani, sol dört yıl içinde tam 27 Milletvekili artış sağlamayı başarmıştır.

AP oylarında 1973'e göre bir artış sağlamıştır. Bu gerçek ama, AP'nin artışı diğer sağcı partilerin oylarından kaymıştır. Kim ne derse desin sonuç budur ve sol giderek güçlenmekte, sağ ise zayıflamaktadır.

Solun en büyük temsilcisi CHP, girdiği her seçimde oy oranını yükseltmekte ve iktidara doğru tırmanmaktadır. Ülkemiz bir 12 Mart geçirmiştir ve bu 12 Mart'ta CHP sırtından vurularak büyük yaralar almıştır. Ama CHP bu yarayı iyileştirmesini bilmiştir. Ve de sağlıklı bir biçimde, düzenli bir biçimde yoluna devam etmektedir. 1977 seçimlerinde CHP tek başına iktidara gelmemiştir ama, gene en çok sandalyenin sahibi olma başarısını göstermiştir. Solun, 213 Milletvekili ile TBMM'de tek temsilcisi olan CHP'nin çığ gibi büyümesini sağcı, cepheci partilerin önleme çabaları artık sökmeyecektir. Şimdiden söylüyoruz önümüzde yapılacak ilk genel seçimlerde CHP tek başına iktidar olacaktır. Görünen köy kılavuz istemez. Dört yıl içinde oylarını yüzde 8.1 oranında artıran bir partinin iktidar olmasını MC'nin önlemesi olanaksız görülmektedir.

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, 6 Haziran önünde coşkun sevgi gösterileri yapan halkı de, kendi iktidarını alkışlıyor, kendi iktidarını

CUMHURİYET SENATOSUNDA DURUM

5 Haziran'da yapılan Cumhuriyet Senatosu üçte bir yenileme seçimleri sonuçları da belirlenmiş ve CHP 28, AP 21, MSP'de 1 üyelik kazanmıştır. Bu sonuçlar CHP Cumhuriyet Senatosu'nda ki üye sayısını 62'den 77'ye yükselterek TBMM birleşik toplantısında çoğunlukla elde etmiştir. Birleşik toplantılarda; AP,MSP,MHP,CGP ve bazı kontenjanların toplamından, CHP, Milli Birlik, bazı kontenjan ve bağımsız milletvekili toplamı, daha fazla olmaktadır.

Cumhuriyet Senatosunda, seçimler sonunda sandalye dağılımı şöyle olmuştur:

CHP 77, AP 65, MSP 6, CGP 4, MHP 1, Bağımsız 1, Kontenjan 11, Tabii Senatör 19.

Bu rakamlar aynı zamanda, Senato Başkanının CHP'den seçilmesini de sağlamıştır.

Parlementoda sol oylar sağ oylardan fazla olduğu için bu seçim sonuçları daha birçok değişiklikler getirmiştir. Cumhurbaşkanının süresi üç yıl kadar sonra tamamlanmaktadır. Yeni Cumhurbaşkanlığı seçiminde de CHP'nin göstereceği Cumhurbaşkanı adayının seçilme olasılığı kesinlik kazanmıştır. Şöyle ki:

Anayasanın 95.Maddesi "*Cumhurbaşkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisince, kırk yaşını doldurmuş ve yüksek öğrenim yapmış kendi üyeleri arasından, üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile ve gizli oyla yedi yıllık bir süre için seçilir; ilk oylamada bu çoğunluk sağlanmazsa, salt çoğunlukla yetinilir.*" diyor.

Buna göre; Cumhuriyet Senatosunda çoğunluğu sağlayan ilerici üyelerle CHP salt çoğunlukla Cumhurbaşkanını seçebilecektir.

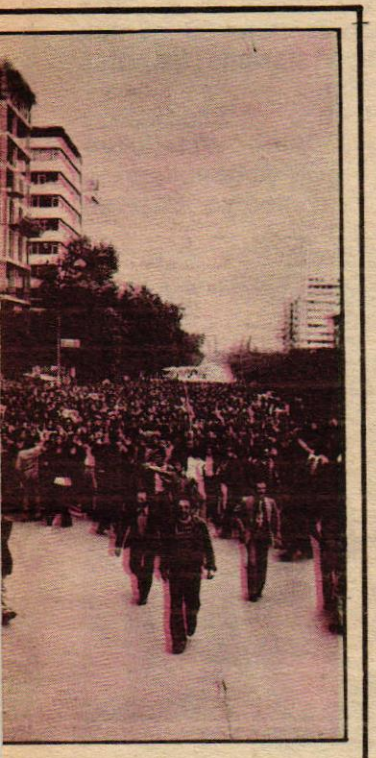
Sonuç olarak; 1977 Milletvekili Genel, Cumhuriyet Senatosu üçte bir yenileme seçim sonuçları, Cumhurbaşkanı, Cumhuriyet Senatosu Başkanı ve Meclis Başkanının, sol kesimin göstereceği adaylardan seçilmesi olasılığı kesinleşmiştir.

Demirel'in hırçınlığının bir nedeni de bu olsa gerek.

TÜSTAV

"İnançlı ve kararlı" CHP Genel Başkanı ECE VİT and içme törenine gider ken...

Davullarla zurnalarla yürüdü Ankara halkı. Kendiliğinden oluşan büyük kalabalıklar sabahtan akşama kadar CHP ve Ecevit için gösteri yaptı. Trafik tıkandı. Apartmanlara, otolara bayraklar asıldı. Bulvarlarda halay çekildi...

sabahı Farabi Sokaktaki CHP Genel Merkezinin defalarca selamlardı. Halk CHP liderinin kişiliğin- kutluyordu.

İLİN ADI	Milletvekili sayısı	CHP	TBP	CGP	MHP	AP	DP	TİP	MSP	BAĞIMSIZ
ADANA	14	7			1	5			1	
ADIYAMAN	4	2				1			1	
AFYON	6	2				4				
AĞRI	4	1		1		2				
AMASYA	4	2				2				
ANKARA	29	16			2	10			1	
ANTALYA	7	3				4				
ARTVİN	3	1				2				
AYDIN	7	3				4				
BALIKESİR	9	4				5				
BİLECİK	2	1				1				
BİNGÖL	2	1				1				
BİTLİS	2					1			1	
BOLU	5	2				3				
BURDUR	2	1				1				
BURSA	11	4				7				
ÇANAKKALE	4	2				2				
ÇANKIRI	3	1				2				
ÇORUM	6	2			1	3				
DENİZLİ	6	3				3				
DİYARBAKIR	7	3				2			1	1
EDİRNE	4	2				2				
ELAZIĞ	5	2			1	1				1
ERZİNCAN	3	2				1				
ERZURUM	8	2			1	4			1	
ESKİŞEHİR	5	2				3				
GAZİANTEP	8	4			1	3				
GİRESUN	5	2				3				
GÜMÜŞHANE	3	1				2				
HAKKARİ	1					1				
HATAY	8	5				3				
ISPARTA	4	1				3				
İÇEL	8	4				4				
İSTANBUL	44	27			1	13			3	
İZMİR	19	11				8				
KARS	8	5				2			1	
KASTAMONU	5	2				3				
KAYSERİ	8	3		1	1	3				
KIRKLARELİ	3	2				1				
KIRŞEHİR	3	2				1				
KOCAELİ	5	3				2				
KONYA	16	5			2	5	1		3	
KÜTAHYA	5	1				4				
MALATYA	6	4				1			1	
MANİSA	10	4				6				
K.MARAŞ	7	3			1	2			1	
MARDİN	6	2				1			2	1
MUĞLA	4	2				2				
MUŞ	3	1				1			1	
NEVŞEHİR	3	1				2				
NİĞDE	5	2			1	2				
ORDU	7	4				3				
RİZE	4	2				2				
SAKARYA	5	2				3				
SAMSUN	10	5				5				
SİİRT	4	1				1			1	1
SİNOP	3	2				1				
SİVAS	8	4			1	2			1	
TEKİRDAĞ	4	2				2				
TOKAT	7	4			1	2				
TRABZON	8	4				3			1	
TUNCELİ	2	2								
URFA	7	3				3			1	
UŞAK	3	2				1				
VAN	4	1		1		1			1	
YOZGAT	6	2			1	2			1	
ZONGULDAK	9	5				4				
TOPLAM	450	213		3	16	189	1		24	4

İŞ'TAV

SÖZLEŞMELER SÜRÜYOR

Sendikamız Genel-İş ile işveren belediyeler arasındaki toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sürmektedir. Her gün yeni sözleşmeler imzalanırken, anlaşmazlıkların çıktığı yerlerde Uzlaştırma Kurulları oluşturuluyor ve grev kararları alınıyor.

Geçen sayımızdan bu yana imzalanan toplu iş sözleşmeleri şunlardır:

Mardin Belediyesi,
Aydın Belediyesi,
Kırıkkale Belediyesi,
Sındırgı Belediyesi,
Kozlu Belediyesi,
Çay Belediyesi,

URFA SÖZLEŞMESİ

Urfa Belediyesinde çalışan üyemiz işçiler adına işkolu düzeyinde toplu iş sözleşmesi imzalanmıştır. İki yıl kapsamlı olan sözleşme ile üyelerimize:

70 TL. ücret zammı
5 TL.yemek parası
100 TL. Aile yardımı
1 TL.Kidem zammı

Asgari ücretler arttığında tüm işçilere 20'şer TL. zam daha yapılacaktır.

40 gün kıdem tazminatı

Ayrıca,

Ölüm evlenme, doğum ve iş kazalarında ileri ve üstün yeni parasal haklar sağlanmıştır. Yıllık ücretli izinlere ilave de yapılmıştır.

Sözleşma 1.3.1977 tarihlerinde yürürlüge girdiği halde, parasal haklar 1.1.-1977'den itibaren uygulanacaktır.

Aydın Sözleşmesi imzalanıyor...

Kırıkkale sözleşmesi taraflarca imzalanırken ...

OSMANİYE'DE GREV KALDIRILDI

Ceyhan Şubemize bağlı Osmaniye Belediyesinde çalışan 200'e yakın üyemiz işçinin 2 Mayıs 1977 günü başlattıkları grev, anlaşmazlıkların giderilmesi ve toplu iş sözleşmesinin imzalanması ile 3 Haziran 1977 günü kaldırılmıştır.

Otuzüç gün süren grevimiz bağıtlanan sözleşme ile kaldırılınca, grevdeki işçiler işbaşı yapmışlardır. Toplu iş sözleşmesi ile üyelerimize tatminkar ücret zammı ile ileri ve üstün yeni sosyal haklar da sağlanmıştır. Ayrıca birikmiş farklar hemen ödenmiş, işine son verilen dört temsilci de yeniden işe alınmıştır.

ANTALYA BELEDİYESİNDE ÇALIŞAN İŞÇİLERE HİZMETE ÖZENDİRME ÖDÜLÜ VERİLDİ

Yürürlükte bulunan toplu iş sözleşmesi uyarınca, Antalya Belediyesinde çalışan GENEL-İŞ üyesi işçilere, Temizlik İşleri Müdürlüğü'nde düzenlenen törenle "hizmete özendirme" ödülü verilmiştir.

Toplu iş sözleşmesine göre 1976 Mali yılı itibariyle,

Beş yıldan on yıla kadar çalışan işçilere 15 gün (yarım yevmiye),

On yıldan daha fazla çalışan işçilere 30 günlük yevmiye tutarında, ikramiye verilmiştir.

Törene Sendikamız Antalya Şube yöneticileri ile DİSK Bölge temsilcisi ve Antalya Belediye Başkanı da katılmıştır.

Antalya Belediyesi işçilerine hizmete özendirme ödülü verilirken ...

GEMLİK'TE GREV BAŞLADI

Sendikamızla Gemlik Belediyesi Başkanlığı arasında toplu sözleşme görüşmelerinde çıkan anlaşmazlık çözümlenemeyince, alınan grev kararının uygulanmasına başlandı. 8 Haziran 1977 günü belediyeye bağlı Bayındırlık, Temizlik, Mezbaha ve Otobüs İşletmesi Müdürlüklerinde çalışan işçilerin tümü katılmıştır.

Grevin başlaması ile Gemlik'te çöpler toplanmıyor, mezbahada kesim yapılmıyor, belediye otobüsleri çalışmıyor.

Bursa şube başkanımız Rafet Demirel grevle ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

"Sendika olarak Gemlik halkının huzurunu bozmamak, halkın sıkıntıya düşmesini önlemek için Belediye Başkanının tüm sert ve uzlaşmaz tavırlarına karşın, toplu sözleşmeyi grevsiz bitirmeye çaba gösterdik. Ancak bu çabalarımızı yanlış yorumlayan işveren daha da sertleşti. Belediye Başkanı Uzlaştırma Kurulu kararını da reddetti. Haklarımız verilinceye kadar grevimiz sürecektir. Gemlik halkına değil, haklarımızı vermeyen Belediye Başkanına karşı grev yapıyoruz."

Temizlik işçileri grev sırasında...

Bursa Şube Başkanı Rafet Demirel Fen işçileri ile grev yerinde...

Mezbaha işçileri de greve katılınca et kesimi durdu.

BİR MÜFTERİYE YANIT

Bir Gemlik gazetesinde Kanlı Mayıs başlıklı, Emin BORA imzalı bir yazı okudum. Bu yazıda 1 MAYIS'taki olaylar çarpıtılarak kaleme alınmış ve bu arada temizlik işçilerine 5 TL. zam verileceği söylenerek 1 MAYIS'ta Taksim meydanına götürüldüğü iddia edilmiştir.

Elbette bu iddia ispat edilmelidir. Afaki.. Hiç bir dayanağı olmayan bir iddia aşağılık bir yalandır. Gemlik Belediye işçilerine 1 MAYIS anlatılmıştır ve işçiler 1 MAYIS'ın mana ve ehemmiyetini öğrenince gönüllü olarak 1 MAYIS'ı kutlama töreni için Taksim Alanına gitmiştir.

Bu demogog yazar, 27 Mayıs Hürriyet ve Anayasa Bayramı'nda dil uzatarak, Demokrat Parti kuyrukçusu olduğunu açıtça göstermektedir. O, 27 Mayıs ki ülkemizde Hür Demokratik Nizamı sağlayan bir Anayasa getirmiştir. Ve bu Anayasıda işçilere Toplu Sözleşme ve Grev Hakları vermiştir. Emin BORA gibi insanlara da bu Anayasa düzeni sendikacı olma hakkını vermiştir. 15-16 Haziran olaylarına gelince, 15-16 Haziran olayı devrimci sendikaları ortadan kaldırmak isteyen FAŞİST bir iktidar ve onun işbirlikçisi SARI TÜRK-İŞ'e karşı işçinin direnişidir.

1 MAYIS'ı burada anlatmakta yarar var. Kavram kargaşaları yaratarak sel önünden kütük kapmağa çalışanlar MC'nin kuyrukçuları ve Tekelci burjuvazinin yerli işbirlikçileri, sömürücüler, Hitler mukallidi FAŞİSTLER'in yaymaşa çalıştığı yalanlar ortaya çıksın.

1 MAYIS, 1886'da Amerika işçileri günde 18 saat çalışmaktan kurtulmak ve çalışma saatlerini 8 saate indirmek için GENEL GREV'e gittiler. ŞİKAGO kentinde düzenlenen büyük mitinge, sermayenin paralı adamları saldırdı. Birçok Amerikan işçisi öldürüldü. Arkasındantutuklamalar yapıldı. Tutuklanan 4 işçi lideri (sendikacı) asılarak idam edildi. Amerikan işçilerinin bu mücadelesi bütün dünyada destek buldu. 1890 yılından bu yana bütün dünya işçileri 1 MAYIS gününü Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma günü olarak kutlarlar. Bunun için 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI. Emin BORA gibi SARI SENDİKACILAR, bunu anlamazlıktan gelirler. KAPİTALİZM'in kuyrukçuluğunu yaparak, her türlü yalanı mübah görüp halkımızı ve işçi sınıfını aldatmağa çalışırlar.

1 MAYIS, elbette işçi bayramıdır. Bugün Amerikada, İngilterede, Fransada, Almanyada, Yunanistan, İsrailde, Libyada, Cezayirde, İtalyada, Rusyada daha birçok batı ve doğu ülkelerinde de, 1 MAYIS, İŞÇİ BAYRAMI. Ülkemizde de KAPİTALİZM ve MC İktidarları isteselerde istemeselerde 1 MAYIS, İŞÇİLERİN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ olarak kutlanmağa devam edilecektir. Emin BORA gibi sarı sendikacı ve MC kuyrukçularının telaşı boşunadır.

DİSK'in düzenlediği 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI, ülkemizin en bilinçli, en kalabalık ve en disiplinli bir gösterisi oldu. İşçiler bütün gün boyunca neşe içinde çalıgılar çalıp eğlendiler. Gösterilen tam bitmek üzere iken MC'yi kurtarmak ve DİSK'i karalamak isteyen CIA denetimindeki FAŞİSTLER ve onlarla işbirliği içinde olan MAOCU KOMANDOLAR, CIA'nın ve büyük sermayenin beslemesi katil ajanlar FAŞİT ve MAOCU CANİLER tam bir işbirliği halinde gösteriye katılan halkımıza, otomatik silahlarla saldırdılar. DİSK Güvenlik ekipleri bu saldırılara yiğitçe göğüs gerdi. Fakat bir yandan alana sızmış olan, diğer yandan sular idaresini ve çeşitli binaları siper yapmış olan bu FAŞİST VE MAOCU ÇETELER'inin, gözü dönmüş katillerin amacı yoksul halkın gözünü yıldırarak, işçi sınıfımızın yükselen savaşımını önlemek, MC'yi kurtarmaktır. Büyük sermayenin amacı, bu FAŞİT VE MAOCU SALDIRGANLAR'ı silahdandırarak HALKTAN YANA bir iktidarın gelmesini önlemektir.

DİSK, 1 MAYIS'ta düzenlediği mitingin güvenliğini yasalara uygun olarak yapmıştır. Elbette silahsız olarak düzenlenmiş bir güvenlik, silahlara karşı koyamaz. Silahlı katillerin saldırısını önlemek yasal tedbirleri almak, Sayın Süleyman Demirel hükümetlerinin görevidir.

Dün Niksar, Reşadiye, Şiran ve Erzincan da CHP toplantısına sıldarın FAŞİSTLER, MC iktidarının düşmesini önlemeğe çalışan kapitalizm, CIA MC bugün bütün gücü ile DİSK'e saldırmaktadır. Ancak....DİSK, MC iktidarı düşünceye kadar bu savaşa devam edecektir.

MC iktidarı, 5 HAZİRAN'da iktidardan düşecektir. Bütün baskı, tehdit ve cinayetlere rağmen halkımız korkmadan sandık başına gidecektir. Halkımızı korkutarak iktidarda kalacağını zannedenler kendilerini aldatmaktadırlar.

Rafet DEMİRTEL Genel-İş
Bursa Şube Başkanı

TÜRK İŞÇİSİ VE SENDİKAL HAREKETİ

Türk işçi hareketinin tarihsel oluşumu ve gelişimini olayların akışına göre kısaca özetleyerek, işçi kardeşlerime sunmak istedim.

Türk işçi hareketi derken, hareketler içinde oluşan bir işçi topluluğu olmadığımızı, yalnızca 1961 Anayasanın getirdiği özgürlüklerle örgütlenerek, bugünkü haklarımıza kavuştuğumuzu belirtmek istedim.

Bugün yurdumuzda iki tür sendikacılık vardır. Bunlardan birincisi, işçi sınıfının çıkarlarını korumak ve işçiye sınıfsal bilinç vererek Dünya emperyalizmine karşı bir savaşım sürdürmek için çalışırlar. Bunun yanında ikinci bir sendikacılık zihniyeti ise, sermayenin denetiminde kurulmuştur. Bir tür işçi ağalığı yapan paravan, sarı sendikalar ve yöneticileri vardır. Bunlar gerçekler karşısında varlıklarını sürdürebilmek için, sürekli olarak yalan ve iftiralarla üyelerinin kafalarını ütülemeye çalışırlar. Ne varki gerçekler karşısında bunlar da günü geldiğinde silinip gideceklerdir. Burada bunu vurgularken, biraz da bunların oluşumu üstünde duralım.

1947 yılında, yurdumuzda sendikacılık hareketi başlarken 5018 Sayılı Sendikalar Yasası çok kısıtlı olarak veriyordu bu hakkı Türk işçisine. Bu yasaya göre işçiler yalnızca sendikalara üye olup, hiçbir ekonomik hak isteminde bulunamıyacaktı. İşçilere verilen bu denli kısıtlı özgürlüklerden bile kuşkulanan işveren çevreleri, sendikaların başlarına kendi adamlarını yerleştirerek, işçileri denetim altında tutmayı başardılar.

1961 Anayasasının getirdiği olanaklarla sendikacılığımız yeni boyutlar kazandı. Bu Anayasanın ışığı altında, 1963 yılında Çalışma Bakanı olan Sayın Bülent ECEVİT 274 Sayılı Sendikalar Kanununu çıkararak işçilere toplu sözleşme yapma olanağını sağladı. Ne varki bu kez de uluslararası tekelci sermaye -sözde- Türk işçisinin yararına imiş gibi göstererek, "Sendikacılarınıza, sendikacılığı öğreteceğiz" diyerek bir takım sendikacı insancıları Amerika'ya kadar götürüp, arzu ettiği biçimde sendikacılık öğretip, Türkiye'ye de Amerikan tipi sendikacılığı sokmayı başarmışlardır. Ve bnlar özellikle bir hususun üzerinde durmuşlardır. İşçiler politikaya girmesinler, sendikalar partilerüstü kalsınlar!...Türk-İş'in bugüne kadar partilerüstü politika yuttturmacası, uluslararası tekelci sermayenin bir ürünüdür. Bundan amaç ne? İşçiler politikaya girerse, Türkiye'de siyasal iktidarı da işçi sınıfı oluşturur ve işbirlikçi tekelci sermaye temsilcileri iktidardan uzaklaştırılır. Dolayısı ile bu ülkenin halkını sömürme olanağını yitirir. 1952 yılında kurulan Türk-İş Konfederasyonu, uluslararası tekelci sermayenin yetiştirdiği sendikacıların karargahı durumuna getirildi. Bu sendikacıların arasında devrimin gerekliliğine inanmış bir grup sendikacı, Türk-İş'in Türk işçisine ve Türk halkına ihanet içinde olduğunu kamuoyuna açıklayarak Türk-İş'ten ayrılıp 1967'de Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nu kurdular. Kısa adı DİSK olan bu kuruluşun kurucularının amacı Türk işçisine sınıfsal ve siyasal bilinci vererek, kurtuluşun yolunu göstermekti. Bugün bu bilinç ile donanan Türk işçisi sınıf mücadelesini sürdürmektedir.

Selahattin Önal

ESHOT Elektrik Şebeke Müdürlüğünde işçi

OLAYLARIN ARDINDAN

1 Mayıs olaylarının acısı halen içimizden çıkmamıştır. Olaylar sonrası Başbakan Sayın Süleyman Demirel Televizyondaki sözleriyle, yaramıza adeta tuz serpmiştir. Başbakan her zamanki kayıtsızlığını sürdürmüş ve bu kez gülerek verdiği demeçte 34 vatandaşımızın katledilmesini olağanmış gibi karşılamıştır.

Demirel "Konuşma saat 18.00'de bitecekti, 19.00'a kadar sürdü" diyor. Bunu söylemekle de işçi sınıfını ve DİSK yöneticilerini suçluyor. 12 Mart öncesindeki protesto gösteri ve yürüyüşlerine, "Yollar yürümekle aşınmaz, meyvalı ağaç taşlanır" gibi yuvarlak laflar eden Demirel, sonradan yolların aşındığını görmedi mi? Hem öyle bir aşındı ki yollar Demirel şapkasını bile alamadan millet emanetini bırakarak kaçmak zorunda kaldı. Şimdi bakıyoruz gene aynı kayıtsızlık, gene aynı yuvarlak laflar... Konuşma 18.00'de bitecekmiş te bitmemiş, 19.00'a kadar sürmüş. Ne çıkar bundan.... Sen bir ülkenin Başkanı olarak gerekli güvenlik önlemlerini aldıysan, çıkacak olayları, yapılacak saldırıları önleyecek güce sahipsen konuşmanın uzaması neyi değiştirirdi ki.. Miting yapmak, yarım milyon kalabalığı Taksim Alanı'na toplamak DİSK'in göreviydi. Bunu büyük bir disiplin ve başarı ile sürdürdü de... Senin görevin ise, yapılacak silahlı saldırıyı önlemekti. Peki niye önleyemedin. Niye önletemedin?... Polisler neden isyan etti Sayın Başbakan...

Olayların nedenlerini tam olarak bilmiyoruz. Kanımca işçi sınıfının kükreyişini görmek, bazı çevreleri ürküttü. Parababalarının yüreğini ağzına getirdi. Korktular... Olayların nedeni bunlar olsa gerek. Senelerdir kendilerine köle gibi hizmet etmiş, herşeye boyun eğmiş, eğmek zorunda bırakılmış işçi sınıfının o günkü bütünlüğünden, dayanışmasından korktukları için yaptılar saldırıyı.

Artık Türk işçisi emeğini savunma bilincine ulaşmıştır. Bu bilinci körlemeye hiçbir güç yetmeyecektir. Belki daha birçok kurbanlar vereceğiz, fakat mücadelemiz sonana dek sürecektir. İşçi sınıfımız en doğal hakkı olan insanca yaşam için verdiği kavgayı, başarıya ulaştırmak için elinden gelen tüm çabayı gösterecektir. Ve daha nice 1 Mayıs'lar kutlayacaktır.

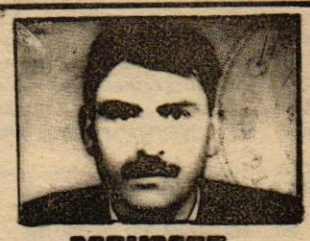
Tüm Genel-İş üyelerine ve tüm emekçilere sesleniyorum; Bu ve böylesi olaylar bizi yıldırmamalıdır. Hakkımız olan emeğimizin karşılığını tam olarak alıncaya kadar, kimseye boyun eğmeden insanca, hakça bir yaşam olanağı sağlayabilmemiz için mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Bütün iyi günler sizlerin olsun emekçi kardeşlerim..

YAŞASIN DİSK

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ, DAYANIŞMASI VE MÜCADELESİ.....

M. RUHİ AKBULUT
Sivas Belediyesi Soğuk Hava İşyeri temsilcisi

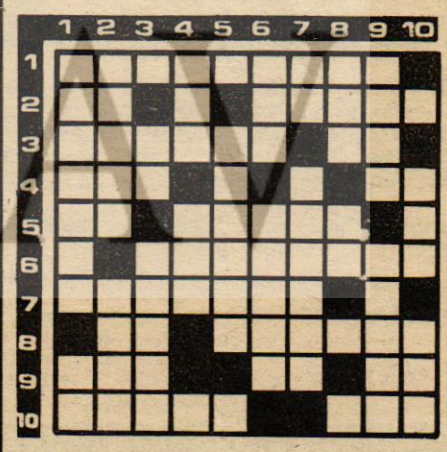
MEHMET KENDİRCİ'Yİ YİTİRDİK

Çorum Şubemize kayıtlı üyelerimizden Mehmet Kendirci'de 3 Haziran 1977 Cuma günü beyin kanaması sonucu aramızdan ayrılmıştır.

İşçi sınıfı tarihinde "Çorum yürüyüşü" diye adlandırılan yürüyüşe katılan ve Ankaraya kadar yürüyenler arasında bulunan Kendirci'nin ölümü büyük üzüntü yaratmıştır.

GENEL-İŞ EMEK Mehmet Kendirci'ye rahmet, ailesi ve yakınları ile çalışma arkadaşlarına başsağlığı diler.

BULMACA

SOLDAN SAĞA:

1. Toplumcu 2. Tersi ayak (Eski dilde) Bolu'da bir göl. 3. Odak noktası, orta yer. Tersi, bir uzvumuz. 4. Büyük. Tersi, bir renk. 5. Tersi kısa zaman. Kayıp. 6. Bateri, davul çalan. 7. Gerçekçi. 8. Kuruşun kısa yazılışı. Tersi, petrol kuruluşlarımızdan biri. 9. Karışık renkli. Tersi, güzel sanat. Tersi, hastalık yumru. 10. Koruyucu. Bir tatlı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1. Bir tür kurs, eğitim. Eski dilde su. 2. Ankara'da bir semt. Birleştir anlamında bir deyim. 3. Başına sesli bir harf gelirse büyük olur. 4. Tersi, en küçük yerleşme bölgesi. Hayvan yemeği. 5. Kitleleri bilinçlendirmek için yapılan özel eğitim. 6. Karadeniz halkının lakabı. Etki. 7. Tersi, bizmutun simgesi. Tersi, bayan sinema oyuncusu. 8. İlkel bir deniz taşıtı. Bir bağlantı eki. 9. Tersi şehir. Ev malzemelerinde bir marka adı. 10. Sözleşme. Mektup gönderirken zarfın üstüne yapıştırılan.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	R	T	I	K	D	E	Ğ	E	R
2	K	A	R	S	■	O	M	■	L	■
3	S	İ	■	S	U	■	E	S	E	R
4	İ	Ş	B	I	R	A	K	I	M	I
5	Y	■	E	Z	■	Ç	■	C	E	T
6	O	■	L	■	R	A	N	A	■	A
7	N	■	G	A	■	R	■	K	O	K
8	■	R	İ	Y	A	■	L	■	L	■
9	D	O	■	N	■	S	E	Ç	İ	M
10	A	K	S	A	N	■	K	A	F	İ

GENEL İŞ EMEK

ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi: Abdullah BAŞTÜRK
Genel Yayın Müdürü: Ertan ANDAŞ
Yazı İşleri Müdürü: Depremer AĞCA
Yönetim Yeri: Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Yenişehir-ANKARA
Dizgi, film, montaj, baskı:
EM-AŞ Ofset Tesisleri ANKARA
Sayı: 292 15 HAZİRAN 1977
Fiyatı: 50 Kuruş

VERGİ NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Vergi, devletin kamu hizmetlerini görmek için halktan topladığı paranın adıdır. En basit tanımıyla vergi budur. Devletin halka karşı kimi görevleri sorumlulukları vardır. Bütün kamu hizmetlerinin görülmesi, askerlik hizmetinin, eğitim, sağlık, kültür hizmetlerinin görülmesi hep devletin maddi harcamasıyla olabilir. Çağdaş devlet bir de sosyal hizmetlerle yükümlü duruma gelmiştir. Yaşlılara huzurevi, çocuklara bakımevi, yoksullara, düşkünlere yardım gibi hizmetler sosyal hizmetler alanında düşünülür ve bunların yerine getirilmesi de devletin görevlerindendir artık. Ayrıca devletin yapmak zorunda olduğu ya da görev kabul ettiği kimi yatırımlar da belli bir gelir kaynağını gerektirir.

Bütün bu hizmetlerin görülmesi yatırımların yapılması için gerekli parayı bu çarkı işleten devlet, halktan toplar. Bu toplanan para - nın adı Vergi'dir.

Hepimiz ayda elimize geçen ücretimizin hesabını yaparız. Brüt şu kadar, net şu kadar deriz. Brüt ücretimizden kesilen önemli bir para her ay elimize değmeden uçup gider. Vergi olarak kesilen bu paranın ücretimizin ne kadarı olduğu bizi oldukça ilgilendirir. Öyle ya, bir ay çalışmış geçinebilmek için hakkımız olan bir parayı tamamı elimize bile alamamışızdır. Bu elimize değmeden bizden kesilen para aslında o ay içinde yaptığımız çalışmanın, ürettiğimiz işin karşılığı olan paradır, alınmazın teridir.

Bu noktada devletin niteliği ortaya çıkar. Devlet bizimkisi gibi kapitalistlerin devleti olunca ücretten kesilen bunca paranın nereye gittiğini kimin işine yaradığını hiç düşündünüz mü?

Kapitalist düzenlerde işçiler hiçbir zaman emeklerinin tam karşılığını alamazlar. Patron üretim sonunda yaratılan değerin önemli bir kısmına elkoyar. Buna kâr der. Devlet de biz çalışan işçilerin, patronun elkoymasından sonra elimizde kalan paranın önemli bir kısmını kendisine alıkor. Buna Vergi der.

Devlet, çalışandan yana emekçiden yana devlet olsa, ve yaptığı hizmetler çalışan halk kitlelerinin yararına işler olsa emeğimizin karşılığı olan paranın bir kısmını vergi olarak alması gene kendi işlerimizin görülmesi için olacağından bize koymaz. Çalışan insanın gereksinimleri için çalışan bir devlete verilen vergi kendi kamusal ve toplumsal gereksinimlerimiz için harcanacağından seve seve verilir. Ama kapitalist bir düzende verdiğimiz vergilerin nereye gittiğini kendimize sorarsak çarpıcı sonuçlarla karşılaşırız.

Bizi işyerinde zaten soyup soğana çeviren kapitalistlerin emeğimizin yarattığı değere elkoyan kapitalistlerin daha güçlenmeleri için vergi veriyoruz kapitalist düzenlerde. Devlete verdiğimiz para da bizi sömüren kimselere yarıyor. Çünkü devlet onların devletidir. Bu durumda bir haksızlık olduğu açıktır. Vergi veriyoruz, hani çocuğumuza okul, hani ailemize hastane, doktor, sağlık ocağı? Vergi veriyoruz hani yaşlı anamıza, babamıza huzurevleri, hani küçük bebelerimize çocuk bakımevi yuvaları? Vergi veriyoruz hani başımızı sokacak bir yuva, evimizin önüne yol, hani köyümüze elektrik, semtimize su? Devlet yurttaşlarına yeni iş alanları açarak ülkedeki işsizlik konusunu çözer. Hani ülkemizde iş? Ülkemizin 4 Milyonu işsiz.

Ama verdiğimiz vergiler nerelere gidiyor? Büyük sermayeye kredi, teşvik tedbiri, gümrük indirimi gibi düzenlerle varlıklı sınıflara gidiyor. Onların arabalarını sürecekleri yollara, özel fabrikaları için gerekli elektriği sağlayacak barajlara kredilerine gidiyor. Onların bütün gereksinimleri karşılanmış, hiçbir sıkıntıları yok.

Adaletsizlik bu kadar olur.

Ama Türkiye'de adaletsiz bu kadarla da kalmıyor. Daha çok. Örneğin, biz gitsek de "Devlet baba desek, bu ay evime kömür aldım, çocuğuma okul masrafı yaptım, gel bu ay benden vergi alma, gelecek ay ödeyeyim." desek, bu hiçbirşeyi değiştirmez. Vergi elimize bile geçmeden kesilir. Ama özel teşebbüs borcu olan vergiyi vermemekte yıllarca ertelemekte ve hatta borçtan düşürttürmektedir. Hatta bugün vermesi gereken vergiyi erteletip bir yıl sonra ödeyene kadar o parayı işletmekte, üretmektedir. Bir de enflasyon yüzünden paranın değeri sürekli düşünce 100 lira ödeyeceğine ertesi yıl 50-60 lira ödemiş olmaktadır. Bu da vergi kaçırmanın devletçe izin verilmiş bir yoludur.

*Özel girişim bu yolla hem vergisini zamanında ödemez, hem daha az öder, hem de işletip kârına kâr katarken bir de bunun yanında **meşhur vergi kaçırma yollarını da kullanarak resmen vergi kaçırır. Örneğin bir başbakan yeğeni bir yılda iki TIR kamyonu satınalır, işletir ve devlete zarar göstererek beş kuruş vergi vermek, bunun karşılığında devletten 20 000 000 Milyon da kredi alır. Kendi vergi vermez, devletten aldığı kredi de bizim çalışan halkın ödediği vergilerdir.***

Emekçi halkın ödediği vergi oranı bir kapitalistin ödediği vergiye, göre gücüne oranla daha çoktur. Üstelik patronlar yukarıda dediğimiz gibi bu vergilerin büyük bir kesimini de devletten geri alırlar.

VERGİLENDİRİLMİŞ KAZANÇ KUTSALDIR...

Yapılan hesaplara göre özel girişim sahipleri her yıl % 40 oranında vergi kaçırmaktadırlar. Bu demektir ki bir yılda vermekle yükümlü oldukları verginin yarısına yakınını cebe indirmektedirler. Onlar bunu yaparken onların devleti Vergi Dairesinin üzerine "Vergilendirilmiş kazanç kutsaldır" diye yazarlar. Onlara göre yalnız çalışan halkın kazancının vergilendirilmesi kutsaldır. Kendileri için bu sözün anlamı yoktur. Çünkü bütün dava işçileri, çalışan halkı parlak sözlerle uyutarak haraca bağlamak, bu arada dümenlerini yürütmektir.

Kapitalistler vergi verseler de bilirler ki, bu para kendi işlerinin daha geliştirilmesi için kullanılacaktır. O yüzden kaçırdıklarının dışında da bir miktar vergiyi verirler. Kendi çıkarlarını koruyacak olan devlet o paralarla kapitalistin yararına çalışmalar yapacaktır. Bunu bilirler.

Bir de kendileri için de vergi koydurmalarının bir yararı daha vardır. O da toplumda halkın adaletsizlikleri apaçık görüp patlamalarının önüne geçmektir. Halka derler ki, sızıldanmadan ne kadar istersek o kadar vergi verin. Bakın biz de veriyoruz. Ama kendileri için kaçırma, kıvırma yolları açıktır. Bizlere kapalı.

Devletin, halkın gereksinimlerini gidermek, harcamaları yapmak için topladığı paranın Türkiye'deki adaletsiz, haksız dağıtımı ve uygulanması bu kadarla kalmaz. Ama hepsini saysak, sayfalar almaz. Bu bozuk vergi düzeni de işçinin ve işçiden yana güçlerin iktidarında ancak değiştirilir, haksızlıklar ortadan kalkar.

VERGİ ÇEŞİTLERİ

Vergiler iki çeşittir: Dolaylı vergiler, dolaysız vergiler. Dolaylı Vergiler, satınaldığımız mallardan, satınalırken satıcıya para verirken ödediğimiz paradır. Ençok kullandığımız tüketim maddelerinde bu vardır. Sigara, içki, şeker, tuz, benzin gibi. Örneğin sigarayı bir patron da günde bir paket içer, işçi de. Ama ikisi de sigaraya aynı vergiyi öder. Biri 300.000 lirasından aynı parayı öder, öbürü 3000 lirasından aynı parayı öder.

Dolaysız Vergi aylık ya da yıllık kazançtan doğrudan doğruya devletin kestiği vergilerdir. Ücretimizden her ay kesilen çeşitli vergiler dolaysız vergi sınıfına girer. Patronlar bunu yıldan yıla öderler. Ödemek de insaflarına kalmış. Ya kaçırırlar, ya erteletir parayı bir süre daha işletirler ya da çeşitli tedbirlerle geri almasını bilirler.

Varlıklı sınıflar vergilerini kendi gösterdikleri kazanç üzerinden öderler. Bin kazanırlar, yüz gösterirler ve yüz üzerinden vergi kesilir onlara. Ücretli, aylıklı çalışanlarsa, devlet ne kesmek isterse onu ödemek zorundadırlar. Kazancını az göstermek gibi bir ayrıcalığa sahip değillerdir.

Türkiye'de dolaylı vergiler bütün ödenen vergilerin % 53'üdür. Yani yarıdan fazlası bu vergiyi ezici çoğunlukla geniş çalışan halk kitleleri öder.

Dolaysız Vergilerin iki büyük dilimi Gelir Vergisi ve Kurumlar Vergisidir. Gelir Vergisinin de, örneğin 1976 yılında % 72'sini gene emekçi kesimler ödemiştir.

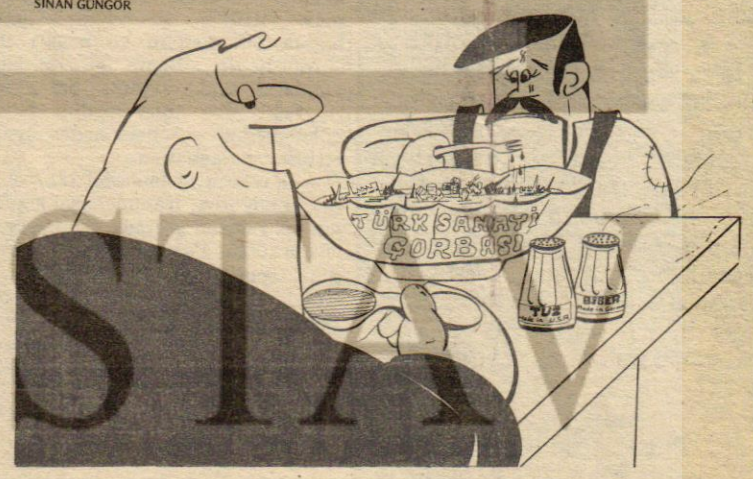
Kurumlar Vergisini varlıklı sınıflar öder. Ticari kuruluşlar öder. Şimdi size bir rakam daha. Toplam vergi gelirleri içinde Gelir Vergisinin Payı, yani çalışan kesimlerin de aksatmadan ödediği verginin payı 1976'da % 37'ye çıkmıştır. Kurumlar Vergisinin payı ise yalnızca % 5'tir. Yıldan yıla gelir vergisinin payı büyürken kurumlar vergisinin payı küçülmektedir.

Varlıklı sınıfların her yıl kaçırdıkları vergi miktarı işçilerin, memurların, yani emekçi sınıfların bir yılda ödedikleri gelir vergisi miktarına eşittir. Yani bu demektir ki varlıklı sınıflar vergi kaçırmasalar, emekçi kesimlerden hiç gelir vergisi almadan devlet çarkını döndürmek olasıdır.

Emekçi kesimlerin ödedikleri vergiyi hiçbir taraftan telafi etmesi, geri alması düşünülemez. Beleşçi sınıflar, yani varlıklı sınıflar ödedikleri vergi miktarını sattıkları malların fiyatlarına eklerler ve satış sırasında verdikleri vergiyi tekrar çıkarırlar. Bu demektir ki, biz çalışan sınıflar hem kendi vergilerimizi ödüyoruz hem de patronların vergilerini. Onlar da bizden çıkıyor.

Kapitalist düzende vergi sistemi böyle bir sistemdir işte. Kapitalist düzen böyle bir düzendir işte....

SİNAN GÜNGÖR

MEKTUPLARA YANITLAR

Dost Halil Saatlı-Çeşme-İzmir

Dergiye gösterdiğin ilgiye çok teşekkürler. Dergileri her sayı bütün üyelerimizin eline geçecek biçimde her şubemize postalıyoruz. Eğer aksama oluyorsa, üyeler şubeleri uyararak daha düzenli ellerine geçmesini sağlayabilirler. Seni abone yapmak isterdik. Ama, üyemiz olduğuna göre, takdir edersin ki 120.000 üyemizi tek tek abone yapmak oldukça pahalı bir yol. İstiyoruz ki üyelerimiz dergilerini onbeş günde bir şubelerinden, temsilciliklerinden düzenli alsınlar. Aboneyi, üyelerimiz dışında bizden yana olan, dergimizi okumak isteyenler için yapalım. Derginin eline düzenli ulaşması için çabalarını esirgememeni dileriz.

Dost Sinan Pehlivan-İSKENDERUN

İlginize teşekkür ederiz. İsteğini bu işle görevli arkadaşa ilettik. Başarılar.

Dost Yüksel Türkili-ANKARA

İstediğiniz sendikamız yayınları adresine postalanmıştır. Çalışmalarınızda başarılar.

Dost Hüseyin Öksüzgülmez-İstanbul

Yaptığın titiz eleştiriye çok teşekkürler. Sen haklısın. 3. sorunun yanıtı "enflasyon" olmalı. Konunun içinde de bu doğru olarak verilmiş. Yaptığımız hata kağıdını düzeltme sırasında ortaya çıkmış. Uyarına çok teşekkürler.
İlgilenen arkadaşlarını da bu açıdan uyarır, doğrusunu söylersen iyi olur. Mutluluklar.

Dost Hasan Gönüllü-Viranşehir-URFA

Eleştirine önce teşekkür ederiz. "Sermaye" kimi ekonomistlere göre, ki senin savunduğun budur, üretim ögesi olarak kabul edilmemelidir. Burjuva ekonomistlerine göre kabul edilmektedir. Ama çağdaş marksist ekonomistler de günümüzde sermaye ögesine eskisi kadar karşı çıkmamaktadırlar. "Üretim araçları" da tabii ki üretim ögesidir.

SORULAR... SORULAR... SORULAR... SORU..

AŞAĞIDAKİ YANITLARDAN DOĞRU OLANIN YANINA ÇARPI İŞARETİ KOYUNUZ

1. Alış biçimlerine göre genel olarak kaç çeşit vergi vardır?
a) İki çeşit, dolaylı vergi dolaysız vergi.
b) Üç çeşit.
c) Beş çeşit.

2. Dolaylı vergi nedir?
a) Doğrudan doğruya alınan, ücretten ve kazançtan kesilen vergidir
b) Kimi malları alırken onlara fiyat öderken farkında olmadan ödediğimiz vergidir.
c) Belediyelerin aldığı vergidir.

3. Son yıllarda dolaylı vergiler bütün vergilerin yüzde kaçını oluşturmaktadır?
a) % 72'sini.
b) % 5'ini.
c) % 53'ünü.

4. Vergi,
a) Devletin bütün halkın gereksinmeleri için, kamu hizmetlerini görmek için topladığı paradır.
b) Devlete egemen olan parababalarının daha güçlendirmek için devletin çalışan halktan topladığı paradır.
c) Emekçi halktan toplayarak Kardeşlere, yeğenlere dağıtılacak yağma Hasan'ın böreğidir.

5. Özel girişim sahipleri, yani kapitalistler her yıl ortalama ne kadar vergi kaçırırlar?
a) % 5 gibi önemsiz bir miktar.
b) % 40 gibi bütün vergilerin yarıya yakınını.
c) Onlar hiç vergi kaçırmazlar, işçiler gibi dürüstçe hepsini öderler.

AŞAĞIDAKİ ÇÜMLELERİN YANLIŞ OLANLARININ YANINA (Y) DOĞRU OLANLARININ YANINA (D) HARFİ KOYUNUZ.

(...) 6. Vergi devletin kamu hizmetlerini görmek için halktan topladığı paranın adıdır.
(...) 7.Patronlar da işçiler de devlete eşit oranda vergi öderler.
(...) 8. Devlete hangi güçler egemense kesilen vergiler o güçlerin çıkarları için kullanılır. Kapitalist egemense kapitalist için, halk egemense halk için.
(...) 9. Türkiye'de vergi politikasının hiç bir adaletsizlik yoktur.
(...) 10. "Vergilendirilmiş kazanç kutsaldır" deyip vergi kaçıranlar işçi sınıfının politikayla ilgilenmesini, iktidara gelmesini istemeyenlerdir.